

nistrationsdirecteur for denne meget vanskelige Sag skulde have udseet netop en Invalid; jeg kender ingen Invalid, som vilde have været istand dertil. Denne Sag angaaer heller ikke, som den ærede Rigsdagsmand for Sjælland synes at antage, alene Bestyrelsen af Hundrede og Nogle og Halvfemsindstyve Tusende Rigsbankdaler, som han nævned, thi da vilde det Beløb, hvorom her er Tale, vistnok være en meget uforholdsmæssig Betaling for at bestyre en saadan Capital; men for det Første er den Sum, der gaaer med, større end Hundrede og Nogle og Halvfemsindstyve Tusende Rigsbankdaler, og dernæst er der ikke blot Tale om at „bestyre“ disse Penge, men der er Tale om at anvende dem efter lovbestemte Regler og efter forudgaaende meget vanskelige Undersøgelser. Jeg kan ikke skaffe nogen paalidelig Oplysning om Omfanget og Betydningen af de Arbejder, der have været forbundne med at bringe denne Sag i den Orden, som jeg nu troer, at man, uagtet al den megen Modstand, den har mødt, dog vil erkjende, at den er kommen i, uden ved at henvise Folk, og navnlig de ærede Rigsdagsmand, til selv at gjøre sig bekendte med den hele Bogsføring, og Alt, hvad dertil hører, thi saa vil man see, baade i hvilken Orden og af hvilket Omfang disse Forretninger ere.

Kauser: Med Hensyn til det Foredrag, vi nyligt hørte af den ærede Finantsminister, da har det gjort det Indtryk paa mig, at der fra Ministerens Side findes en Misforstaaelse Sted med Hensyn til de omhandlede Ændringsforslag, og, for at forebygge den, skal jeg strax tillade mig at erklære, at der aldeles ikke ligger Andet i disse Ændringsforslag, end hvad Ordene sige, og hvad jeg tillod mig at motivere. Vi have derved kun tænkt paa at bevare denne Tilstand som en Overgangstilstand, for at holde Spørgsmaalet aabent, saaledes at det ikke findes sin endelige Afgjørelse, førend en fælles Forsatning ligger for, saa at ogsaa Hæret og Ridderskabet kunne deltage i Afgjørelsen. Naar den ærede Minister har udtalt sig, som om vi ved disse Ændringsforslag vilde erklære os imod den Organisation, som har fundet Sted, saa er dette meget langt fra at være Tilfældet. Jeg tør sige det for mig selv, og jeg troer, at jeg

tør sige det for os Alle, at denne Organisation er gennemført paa en særdeles heldig og gavnlig Maade, at den er steet billig, og at vi navnlig maae takke den høitærede Minister for, at han har faaet disse Forretninger besørget af Embedsmænd, hvis Loyalitet er aldeles utvivlsom. Jeg troer heller ikke, som den ærede Minister anførte, at, dersom denne Bestemmelse blev optagen i Loven, at da derved var antydet, at han havde gjort Noget, hvortil han ikke var berettiget; det kan jeg aldeles ikke indsee; det Hele, som vi have søgt at opnåa, og det Hele, som jeg troer der vil være opnået, dersom Ændringsforslagene antages, er, som allerede udtalt, at denne Foranstaltning betegnes som noget Provisorisk, der kun gjælder for den Overgangstilstand, hvori vi befinde os, og som først kan finde sin endelige Ordning, naar Delegerede fra de andre Statsdele, hvem disse Spørgsmaal tillige angaae, ogsaa kunne deltage i Afgjørelsen. Det er Noget, som ogsaa tidligere har været erkjendt i Finantsudvalget, og jeg kan i den Henseende henholde mig til, hvad Udvalget har anført, nemlig: at „idet Udvalget anbefaler Thinget at bevilge de foreslaaede Personaludvidelser, kan det ikke ubetinget gjøre det Samme med Hensyn til Gageforhøielser. Det antager, at dette Spørgsmaal bør holdes aabent, indtil en Fællesforsamling kan raadslaae om disse Fællesudgifter. For at Ministeriet imidlertid ikke skal mangle det Beløb, som det har anseet nødvendigt, indstilles det, at Thinget bevilger disse Gageforhøielser extraordinært for 1 Aar.“ Jeg troer saaledes, at det maa være aldeles tydeligt og klart, at vi paa ingen Maade have villet udtale nogen Misbilligelse af denne Ordning af Forholdene, at vi aldeles ikke have udtalt os imod Gageforhøielserne, men at vort hele Formaal kun har været, at dette Spørgsmaal maatte holdes aabent. Jeg kan ikke komme bort fra, at denne Ansværelse virkelig maa fastholdes; jeg troer, at ved en Sag af denne Art, der hører hjemme i en Overgangstilstand, vilde det være urigtigt, om vi her paa vor egen Haand aldeles afgjorde den. Da Sagens Stilling er saaledes, har det ogsaa forundret mig, at den ærede Minister i det Foredrag, han nyligt holdt, har paaberaabt